

Verenigingsnieuws Marc Menon, voorzitter VWGA

Afgelopen zomer had ik het genoegen enkele weken door te mogen brengen op het eiland Mauritius, een vliegenpoepje in de Indische Oceaan, ongeveer 800 km ten oosten van Madagascar. De eilandengroep waartoe Mauritius behoort is in 1507 ontdekt door de Portugezen die de stormen van Kaap de Goede Hoop hadden doorstaan en op weg waren naar de specerijenkusten van Zuid-India en Ceylon. De Portugezen waren echter niet geïnteresseerd en lieten het eiland al snel links liggen. In 1598 werd Mauritius herontdekt, deze keer door de Hollanders, die het eiland vernoemden naar de stadhouder en prins Maurits. De Hollanders hielden het - met wisselend succes - langer vol dan de Portugezen, maar verlieten het eiland uiteindelijk toch ook weer in 1710. Frankrijk nam het stokje over in 1715 en de Engelsen in 1810 (tot 1968 toen het eiland onafhankelijk werd).

Waar wij - als vogelaars - Mauritius natuurlijk allemaal van kennen is van het droevige lot van de Dodo. De Dodo is voor het eerst beschreven door Hollandse zeelieden in 1598. En hoewel de laatste levende Dodo waarschijnlijk al in 1662 (dus in de Hollandse tijd) het loodje legde als gevolg van overmatige bejaging, invasieve soorten en habitatvernietiging (de aanwezige oerwouden werden voor meer dan 95% gekapt om plaats te maken voor suikerriet- en andere plantages), kan je vandaag de dag op Mauritius geen winkel, stad of dorp binnenstappen zonder te worden geconfronteerd met beelden en beeldjes, fluitjes, boeken, schilderijen, gravures, bedrukte kleding en handdoeken, mascottes, vlaggen en logo's, het wapen van het eiland, bankbiljetten en speelgoed met de Dodo in de hoofdrol.

Het uitsterven van de dodo binnen een kleine eeuw na zijn ontdekking heeft op termijn wel voor het eerst de aandacht gevestigd op - en de Dodo tot symbool gemaakt van - de daarvoor niet erkende problematiek van directe betrokkenheid van de mens bij het uitsterven van diersoorten.

Weet u trouwens wat de oude benaming was voor Dodo? Ja, ook walgvogel, maar ik doelde eigenlijk op "Dodaars". Het zou - vanuit taalkundige optiek - iets te maken hebben met het nogal zware achterlijf dat beide soorten gemeen hebben ... En met de Dodaars zijn wij weer in het heden beland.

Afgelopen weekend (half januari; red.) was het midwinterwatervogeltelling. In mijn telgebied - de Bovenkerkerpolder - geen Dodaarsen, maar wel weer duizenden andere watervogels verspreid over zo'n 30-35 soorten. Wat minder dan andere jaren, maar het was ook erg regenachtig en winderig. En daarmee is het vogeljaar voor mij weer passend begonnen. De start van het nieuwe jaar is vaak een moment van terug- en vooruitkijken. Eind 2016 heeft het bestuur een ledenraadpleging doen uitgaan. Naar aanleiding van de resultaten daarvan, had het bestuur een plan met tien (10) beleidspunten voor de jaren 2017-2018 opgesteld. Ik heb dat eerder tijdens de algemene ledenvergadering en in de Gierzwaluw toegelicht.

Terugkijkend zie ik dat de meeste van die beleidspunten inmiddels zijn ingevuld.

De Gierzwaluw is gedigitaliseerd. Wie dat wil kan de Gierzwaluw digitaal (in Pdf per e-mail) ontvangen. Het gaat veel sneller, is veel milieuvriendelijker en ook nog eens

veel goedkoper. Inmiddels is een kwart van de leden om, en wij hopen dat de anderen spoedig volgen. De vrijgekomen middelen kunnen in andere activiteiten van onze vereniging worden gestoken.

Ook is de mega-klus om alle artikelen uit de oude Gierzwaluwen en Mededelingenbladen (die waren al ingescand) digitaal doorzoekbaar te maken vrijwel voltooid. Chapeaubas voor KeesJan van Bergeijk en Ruud Wolterman die hier lange avonden en weekenden mee in de weer zijn geweest. Meer daarover in de volgende Gierzwaluw, maar een voorproefje van wat er straks allemaal te vinden zal zijn, viel al te lezen in de afgelopen Gierzwaluw, met twee historische bijdragen uit oude nummers over de Ruigpootbuizerd. Naast de reguliere excursies, zijn er in verschillende delen van de stad pilots gehouden met zogenaamde postcode-ommetjes gekomen, laagdrempelige excursies in de eigen buurt. Bij onze lezingen proberen wij - eveneens ingegeven door suggesties uit de enquête - bewust een gevarieerd menu aan onderwerpen aan te bieden, van breed en algemeen tot specifiek en diepgaand.

Ook zijn onze statuten gemoderniseerd. Belangrijkste aanpassingen betreffen het formaliseren van jeugdactiviteiten / jeugdlidmaatschap van onze vereniging, het mogelijk maken van digitale communicatie met onze leden (dus per e-mail in plaats van per 'snail-mail'), en de mogelijkheid om slagvaardiger in beschermingszaken op te treden. En tussendoor hebben wij ook afgelopen jaar weer mogen genieten van een waaier aan activiteiten, want ook de coördinatoren van de commissies, de organisatoren van activiteiten en andere betrokken en actieve leden hebben niet stil gezeten met diverse geweldige excursies (inclusief de vogelreis naar Tarifa in Spanje), jeugdexcursies, cursussen, lezingen, veldwerk en tellingen, standwerk, Gierzwaluw en website. Een speciaal woord van dank aan de Commissie Bescherming. Het is een Commissie die een beetje in de luwte opereert, vaak ad hoc in actie moet komen, maar geregeld een succesje boekt.

Hartelijk dank allen weer voor jullie inzet! Wij hopen dat jullie je ook komend jaar weer zo geweldig willen blijven inzetten voor onze vereniging! Naar de komende periode kijkend staan onder meer op stapel:

- verdere implementatie binnen onze vereniging van de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) en privacy;
- integreren van de leden- en de financiële administratie;
- differentiatie ook bij de cursussen tussen inleidend en verdiepend;
- verdere uitrol van de 'postcode'-ommetjes;
- meer onder de aandacht brengen van belangrijk, maar vaak onderbelicht werk van de Commissie Bescherming, maar ook Veldwerk;
- het opstellen van een reglement voor de jeugdactiviteiten en een huishoudelijk reglement voor de overige activiteiten van onze vereniging.

Nog even terug naar die Dodo: terwijl ik zaterdagochtend nog vóór zonsopkomst langs de Amstel fietste op weg naar mijn telgebied voor de midwintertelling (het was nog droog!), en genoot van het uitzicht over rivier en velden, realiseerde ik mij weer hoe belangrijk het is om ook in onze volgebouwde en nog steeds uitdijende stad aandacht te blijven vragen voor habitatbehoud voor onze vogels. Ik vraag ieder van u daar zijn steentje aan bij te dragen.

Ik wens u een voorspoedig en vogelrijk 2019!